

Létezik kiút a pokolból – Ajkán is hódított A Bunkerrajzoló

A Pannon Várszínház április 20-án mutatta be az ajkai közönségnek A Bunkerrajzoló című, kortárs zenés életrekonstrukciót.

A színpadi művet a Vad Fruttik zenekar frontembere, Likó Marcell valós életeseményeiből Géczy János által azonos címmel megírt könyvből Vándorfi László, Molnár Ervin és Lenchés Márton állította színpadra.

Meghatározó a szerepe a családi háttérnek

A színházi darab elsősorban Likó Marcell életét, hányattatott gyermekkorát személyiségének változását, pokoljárását, a szétesésből a – produkció végére bekövetkezett – katartikus felépülését mutatta be. A nézőket szemmel láthatóan megérintette a mély mondanivaló, mely a személyes életeseményeken keresztül a fiatal felnőtt korosztály problémájáról is szólt. Annak a nem a saját hibájából szenvedő fiatal generációnak az útkereséséről, akiknek a szenvedése, kilátástalanságérzése több tényezőre vezethető vissza. Meghatározó a szerepe a családi háttérnek, a társadalmat érintő kérdéseknek, az emberi kapcsolatoknak egyaránt.

A színpadon a darab egyik kifejező táncjelenetében a társulat. Előtérben a főhőst alakító Szelle Dávid, Kékesi Gábor, továbbá Sente Árpád Csaba látható Fotó: Györkös József/napló

A rendszerváltás óta eltelt 25 év „terméke” az a nemzedék, mely a frontember vallomásaiban és dalszövegeiben szólal meg. Hosszú az út a pokoljárástól a feltámadásig, de a darab üzenete, miszerint „valahogy sokkal könnyebb, ha kimondom, hogy nehéz” vezérfonalként, mégis kivezet a pokolból, megmutatja azt az energiát és erőt, hogy értékes nemzedékké szeretnének válni. A mű elején egy monumentális szétesésnek lehetett szem- és fültanúja a közönség. A nem éppen ideális családmódelben felcseperedő fiúgyermeknek egy alkoholist és agresszív apával, hányattatott gyermekkorral, majd fiatal kamaszként a drogos léttel kellett szembenéznie.

Térben és időben egyszerre a színpadon

Egyetlen megoldás a pokol legmélyebb bugyrából a felszínre törni, mert különben elvész. A színpadi játék dramaturgiai vezérfonalát a zenekar ismert dalai, Likó Marcell dalszövegei adták, bizonyos személyes életeseményi kronológia mellett. A főszereplő három személyiségrészének tulajdonságait, illetve életkori szakaszainak állomásait három színész alakította. Térben és időben rendszerint egyszerre a színpadon, hangsúlyos rendezői megoldásokkal, színészi alakításokkal. A bravúros hármásban Szente Árpád Csaba a főhős gyermekkori énjét formálja meg, a családi konfliktusokból adódó fájdalmakat befelé fordulással jelenítette meg, míg Szelle Dávid – már a kamaszkori én megformálójaként – a drogok által egy másik világot teremtett magának. A főhöst felnőtt férfiként Kékesi Gábor formálta meg, aki a katartikus végkifejletben meghozta döntését, új alapokra helyezi életét. Főbb szerepekben Krámer Györgyöt, Pap Líviát, Keresztesi Lászlót láthatták a nézők. Vándorfi László rendezésének, Krámer György és Vári Bertalan zseniális koreográfiájának köszönhetően minden apró mozdulatnak üzenete volt.

A beszédes élőképek mellett a tánc nonverbális kifejezőerőjének köszönhetően a színészek az emberi érzelmek tárházát mutatták meg. A közönség a táncjelenetekben meglátta a szerelmet, az örületet, a félelmet. Katarzisként pedig átélhette a hitet egy szebb jövőben.

Borsos Renáta

2018. 04. 24.

<https://www.veol.hu/kultura/helyi-kultura/letezik-kiut-a-pokolbol-is-ajkan-is-hoditott-a-bunkerrajzolo-2277071/>